

oktober 2022

Skavtič

Seveda se ne moremo spremeniti čez noč. Lahko pa vsak dan postajamo za malenkost bolj dejavni in osebno zavzeti v odnosu do drugih.

Stran 27

Združenje **Sto let slovenskih skavtov** 17
Okolje skavta **Zapis iz dnevnika** 28
Skavti po svetu **Svetovna konferenca** 36

1

2

3

4

5

6

7

- 1 A smo levi a smo TZV 4!, TZV 4, Polje pri Tržišču, **foto: Jon Dolinšek**
- 2 Afne!, tabor IV, Pristavica, Novo mesto 1, **foto: Klara Merše**
- 3 Bagirin skok, tabor MŠZD2, Koper, vseslovenski tabor, **foto: Marko Rus**
- 4 Čakte nas, mormo pozirat!, poletni tabor Ledine, Dornberk1, **foto: Meta Mravlje**
- 5 Dober lov, Akela!, Stegove obljube, Dragomer Brezovica 1, **foto: Tadej Kržič**
- 6 Dobrodošli v Igrah lakote!, tabor IV, Pristavica, Novo mesto 1, **foto: Klara Merše**
- 7 Kje bo sonce, da vemo kako bivak obrnit, predtabor čete, Strahinj, Breznica 1, **foto: Urh Nagode**
- 8 Generacijska pred namakanjem v Savi, 30-letnica, Ribno pri Bledu, Kranj 1, **foto: Luka Kostanjevec**

8

9

9 Bagira je super vzglavnik, izhod SSVV, Božakovo, Črnomelj 1, **foto: Mama Rakša**

Fotografije vaših skavtskih dogodkov nam lahko pošljete na zala.dimc@skavti.si. Navodila za oddajo voditelji najdete na Skavtskem portalu.

vsebina

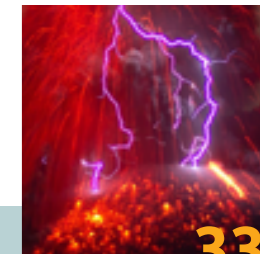
4

13

19

33

Združenje

Zgodba o skavtski hiši
Stanje na terenu
Tabor za ukrajinske otroke
Kvajdej 2022
Praznovanje tržaških skavtov
Sto let slovenskih skavtov
30 let stega Domžale 1

4 Vzgajamo

Legendarni tečaji za vodnike
Katoliška duhovnost
Kateheza
Okolje skavta
Zapis iz dnevnika

11 Naraven pojav, čudež ali delo nezemljanov
Skavt je zdrav 36
Rulada
Oddih 38
Na kavču
Skavt Peter

Glavna urednica in redaktorica: Urša Šega
Uredniki: Julija Vačovnik, Žuža Bajželj, Črna Bajželj
Urednik fotografij: Tilen Miklavič
Lektura: Ajda Benedičič, Ana Knez, Polona Leskovar Jereb, Domen Šega

Oblikovanje in prelom: Aljaž Munda
Tisk: Tiskarna Povše
E-pošta: skavtic@skavti.si

Naslovnica: Kvajdej, **foto: Karmen Zalokar**

Tiskovino Skavtčič izdaja:

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov,
Ulica Janeza Pavla II. 13, 1000 Ljubljana,
tel.: 01 433 21 30, 031 210 944

Sofinancira: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport -
Urad RS za mladino

Naklada: 3600 izvodov Cena: 2 €
Letna naročnina: 10 € Letnik: 2022/1

Zgodba o

skavtski hiši

Leto 2017 sta zaznamovala pomembna dogodka: slovenska košarkarska reprezentanca je osvojila naslov evropskih prvakov in naše Združenje je zakorakalo na pot, ki nas je privedla skoraj na prag našega novega doma – naše skavtske hiše v ljubljanski Štepanji vasi.

Piše: Roman Vučajnk, strokovni sodelavec za komuniciranje
Fotografira: Andreja Kovačević
Grafika: Nejc Kurbus

Najema dosedanjih prostorov sedeža nismo mogli podaljšati zaradi spremembe namembnosti stavbe, zato smo se podali na pot iskanja drugih možnosti. Prvo leto velikega pohoda smo vandrali med ponudniki dolgotrajnega najema, se srečevali s sogovorniki na cerkvenih ravneh in v številnih mestnih ustanovah ter raziskali veliko priložnosti, ki so nam prišle na pot. Pripravili smo se tudi na možnost, da do ustreznih prostorov pridemo z nakupom, pri vsem tem pa smo nenehno molili za prave

odločitve, za modrost pri odločanju in za blagoslov, kot sta v Skavtiču avgusta 2021 zapisala nekdanja načelnik in načelnica Irena Mrak Merhar in Žiga Kovačič.

Že naslednje leto se nam je pokazal cilj ali bolje rečeno lokacija našega cilja. Srečali smo se s kapucinsko skupnostjo v Štepanji vasi v Ljubljani in se pogovorili o možnosti odkupa parcele ter izgradnji povsem nove skavtske hiše. Od takratnih voditeljev smo zbrali informacije o poteh, ki jih vodijo na Združenje, načinu prihoda, potrebah, ki jih vidijo in prostorih, ki bi jih želeli ... Vizijo in skiciranje na priročne listke so v roke vzeli strokovnjaki z različnih področjih, ki so pregledali finančne možnosti, gradbene okoliščine, vpliv na celotno organizacijo ter ostale ključne dejavnike. Njihovo končno mnenje smo pričakali z mešanico nestrpnosti in negotovosti, vendar smo po premisleku, veliko molitve in prepričani v moč, ki izvira iz povezanosti naše skavtske skupnosti, sprejeli odločitev. Na svoji novi parceli smo z neprikritim veseljem

razglasili začetek projekta naše skavtske hiše Mladost pod skupno streho.

Arhitekt Jernej Girandon in inženir gradbeništva Gašper Osolnik, oba prekaljena skavta, sta zaslužna, da so iz tal parcele zrasli trdni zidovi in streha estetsko dovršene in do naših potreb prijazne skavtske hiše. Sedaj nam do zaključka gradnje ne manjka več veliko. Prav nič ne skrivamo, da si tu in tam privoščimo sladke minute načrtovanja o tem, kaj vse bodo skavtske skupine v hiši lahko počele in kako se bodo razvijale. Le zakaj bi to skrivali? Saj se spomnimo nesmrtnih besed Antoina de Saint-Exupéryja, da so cilji brez načrtov zgolj želje, naša skavtska hiša pa je že veliko več!

Natančno načrtovanje arhitekta in izvajanje gradbenih del ter opremljanje novogradnje, kjer so pomagale tudi roke skavtskih prostovoljcev, spremlja viharno iskanje sponzorjev, donatorjev in ostalih podpornikov. Le tako lahko sproti zagotavljamo potrebna sredstva za projekt, skozi katerega se prebijamo korak za korakom. Zadnje desetletje smo namreč pridno varčevali, s tehtnim premislekom prerazporejali sredstva v sklad skavtske hiše in veliko prosili. Odziv dobrotnikov nas je sproti navduševal. Naši skavti (in njihovi družinski člani, prijatelji, odrasli skavti ter vsi nagovorjeni posamezniki) so do sedaj prispevali okoli 90 tisoč evrov. Seštevek vseh donacij se giblje v višini 230 tisoč evrov, med njimi se je znašla tudi donacija iz ZDA v višini 20 dolarskih tisočakov. Nakup parcele, priprave na gradnjo in vse načrtovanje je stalo približno 210 tisočakov. Gradnja naše skavtske hiše pa bo stala okoli 850 tisoč evrov. Od cilja smo oddaljeni še dobrih 200 tisoč evrskih korakov.

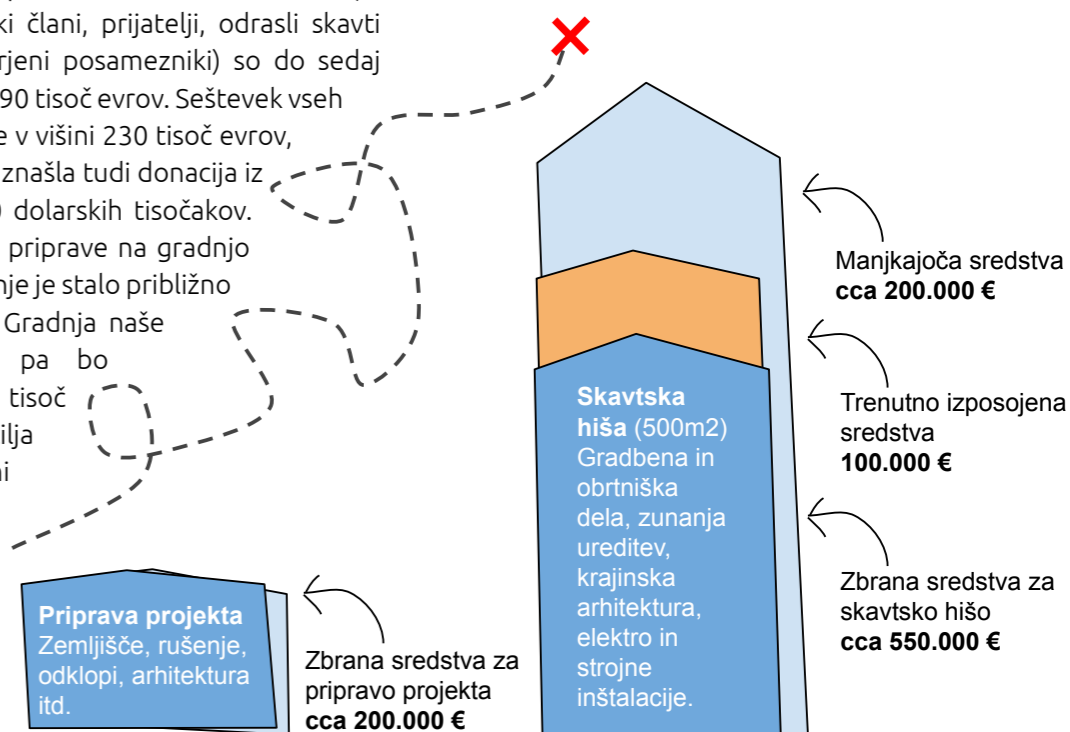
Z a k l j u č e k do sedaj naj večjega

in najbolj obsežnega projekta Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov je blizu! Še vedno pa potrebujemo vso podporo, da pridemo do zadnjega koraka našega velikega pohoda domov. Z vašo molitveno podporo bomo zmogli premagovati izzive in ovire, ki se nam nastavljajo na pot, še bolj srčno bomo ohranjali delovanje v skupnosti in lažje bomo stresali utrujenost, ki seda na ramena.

Finančno pomoč zbiramo na več načinov, ki jih najdete v nadaljevanju.

Pet let res ni majhen koledarski zalogaj, nas pa tradicija spomni, da pete obletnice navadno imenujemo lesene. Naša skavtska hiša je v veliki meri iz lesa, naj iz njega zraste veliko in mogočno drevo s široko krošnjo, pod katero bo v veselju, prijateljstvu in vzajemnosti rasla tudi naša skupnost.

Glasno in jasno, pa vljudno in spodbudno vas naprošamo k podpori v sklepnem delu projekta naše skavtske hiše, pod klicem Mladost pod skupno streho!

• DONIRAJ.

Blizu smo, ampak ne še čisto tam! Bodi del zaključevanja gradnje in opremljanja našega skavtskega doma.

SMS sporočilo SKAVTI5 ali SKAVTI10 na 1919

S poslanim SMS sporočilom s ključno besedo SKAVTI5 ali SKAVTI10 na številko 1919 boste prispevali 5 ali 10 EUR za gradnjo skavtske hiše.

Prispevajo lahko uporabniki mobilnih storitev Telekom Slovenije, Telemacha, A1 in T-2. Do pravil in pogojev za sodelovanje pri storitvi SMS donacija lahko dostopate na strani hisa.skavt.net.

Povabi podpornika

Poznaš koga, ki bi želel podpreti Skavte preko donacije za Skavtsko hišo? Lahko je podjetje ali posameznik. Veseli bomo, če nam deliš kontakt s klicem na 01 433 21 31 ali sporočilom na info@skavti.si.

Kupi našitek za skavtsko hišo

Od novembra dalje lahko z nakupom posebnega našitka podpreš gradnjo Skavtske hiše! Naj ti za veliko dobro delo ostane tudi trajen spomin. Našitek lahko kupijo vsi skavti, voditelji, bivši člani, odrasli skavti ter vsi nečlani, zato povej naprej! Na voljo je na Združenju in v spletni Skavtarnici. Cena našitka za skavtsko hišo je 7 €. Vsa sredstva od prodaje se namenijo gradnji skavtske hiše. Z nakupom našitka lahko sodeluješ v žrebu za posebno skavtsko nagrado!

Daruj preko spleta

Svoj dar lahko prispevate tudi z nakazilom preko spleta. Za to možnost obiščite spletno stran hisa.skavt.net/posamezniki.

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov,
Ulica Janeza Pavla II. 13, 1000 Ljubljana
TRR: SI56 0214 0001 1096 119 odprt pri NLB d.d.
koda namena: CHAR
namen: Donacija za skavtsko hišo
sklic: SI00 88

Z aplikacijo spletne banke poskeniraj QR kodo, vnesi znesek po izbiri in zaključi plačilo.

**5600 skavtov se vam
zahvaljuje za prostovoljni
prispevek za gradnjo
skavtske hiše v Ljubljani.**

**skavtska
hiša**

Stanje na terenu

Dela na skavtski hiši prihajajo v sklepno fazo. Nosilna konstrukcija in toplotni ovojni stavbe je bil dokončan v mesecu juliju, takoj zatem pa se je pričela obdelava notranjih prostorov. Izvedene so vse inštalacije, v teku je vgradnja aktivne opreme (protivlomni sistem, protipožarni sistem, domofon...). Estrih in betonski tlak sta bila izvedena v mesecu avgustu, s tem pa so se zaključila vsa "umazana" dela.

Piše: Klemen Simončič, koordinator projekta Skavtska hiša
Fotografira: Andreja Kovačević

Finalna obdelava, ki je potekala v mesecu septembru in oktobru vključuje polaganje parketov, izvedbo mavčnih oblog, vgradnjo notranjih vrat, vgradnja kopalniške keramike, izvedba predelnih sten ter končno barvanje in čiščenje objekta.

Prva faza urejanja okolice je bila izvedena v mesecu juniju. Ta je vsebovala izvedbo priključkov objekta na komunalno javno infrastrukturo (vodovod, kanalizacija, elektrika, optika) in vgradnjo inštalacij za meteorno odvodnjo. Izvedeno je grobo planiranje terena, vgrajeni pa so tudi robniki na meji med kapucinskim samostanom in skavtsko hišo.

V mesecu oktobru bo zunanja ureditev dokončana. V ta sklop sodi tlakovanje dvorišča s travnimi ploščami, končna ureditev na meji s samostanom in Karitasom (ograja ali živa meja), štokanje betona pod nadstreškoma ter končna ureditev zelenice in sejanje trave.

Zadnje dejanje pred vselitvijo je opremljanje prostorov s pohištvom. Za to fazo izvajalec del še ni izbran, izbor le tega pa je v teku.

Kljub temu, da se izgradnja Skavtske hiše približuje koncu, bo v njej še vedno prostor, da zagnani prostovoljci pustite svoj pečat. Spremljajte skavtske novice in vedno pripravljeni zgrabite priložnost, da bo pod našo skupno streho še bolj domače.

Tabor za ukrajinske otroke

No, pa smo preživel štiri dni v čisto posebni družbi. Skavti smo organizirali tabor za ukrajinske otroke. Tema tabora smo bili kar skavti in tako smo otrokom poskusili pokazati čim večji del skavtstva, preživeti čas v naravi in se seveda veliko smejeti.

Piše: Julija Pečlin, Čebljava gazela, Komenda 1
Fotografirajo: Voditelji tabora za ukrajinske otroke

Tabor smo začeli v četrtek zjutraj, ko smo se z avtobusom odpravili na Kovk nad Ajdovščino, kjer smo v taborniški koči (večino časa pa v njeni prelepi okolici) doživeli marsikatero pristno skavtsko izkušnjo. Za začetek smo se s pomočjo iger spoznali in povadili imena, nato pa je šlo zares. Razdelili smo se v štiri vode – mačke, konje, kače in pse. Vsak vod je pripravil svoj klic in že prvi dan so se skupine med pohodom lahko povezale preko tekmovanja v različnih igrah.

Skozi tabor so se otroci lahko preizkusili v skoraj vseh skavtskih veščinah. Drugi dan so postopoma začeli spoznavati veščine skozi delavnice, kjer so lahko gradili taborne zgradbe iz zobotrebcev, vezali vozle, postavili bivak, spoznali osnove orientacije in zaneli ogenj. Zadnje nam je prišlo še posebej prav, saj smo na taboru kar dvakrat zakurili večerni ogenj, ob katerem smo imeli prave zabavne večere. Precej tega znanja pa jim je prišlo prav tudi na velikem lovu na zaklad. Pot jih je vodila čez razgiban teren in skavtske preizkušnje. Z zavezanimi očmi so sledili vrvcim med drevesi, z odprtimi očmi so se plazili skozi pajkovo mrežo, na višini in vrveh so preizkušali svoje ravnotežje. Z novo naučenim znanjem azimuta so poiskali skrite štampljke in tekmovali v žaganju. Vse to za res nepozaben zaklad – PINJATA!

Da pa bi jim čim bolj približali raznolikost in lepote Slovenije, smo se predzadnji dan odpravili

v Škocjanske jame, kjer so nas zelo prijazno sprejeli. Vsi smo bili očarani nad lepoto in globino jame, največja zanimivost pa so bili seveda jamski netopirji. Zadnji dan smo izmenjali recepte za pripravo tradicionalnih jedi obeh držav. Skupaj smo pripravili idrijske žlikrofe, ukrajinski boršč (juha iz rdeče pese, zelja, krompirja, korenja in ostalih sestavin, ki pa jo seveda vsak pripravi malo drugače) in medenjake ter se po odličnem kosilu s pravim skavtskim »BODI PRIPRAVLJEN« poslovlili.

Skupaj smo preživel štiri zelo zanimive dni, vreme nam je sicer malo nagajalo, ampak smo si vseeno lahko na ognju spekli twist in hrenovke, tekmovali v roverčku in večino časa preživel

zunaj. Prav vsi voditelji smo hvaležni za to izkušnjo več kulturno-jezikovnega tabora, ki pa ga ne bi mogli izvesti brez zelo prisrčne in srčne prevajalke Valeriye Koval. Skupaj z udeleženci smo zaključili, da smo in bomo svet pustili za spoznanje boljši, kot smo ga prejeli.

Prav vsi voditelji smo hvaležni za to izkušnjo več kulturno-jezikovnega tabora.

Kvajdej 2022

Letošnji julij se bo gorenjskim izvidnikom in vodnicam zapisal v spomin kot mesec, ko so doživeli enega najbolj legendarnih taborov v času svojega »četovanja«. In to dobesedno. Tema tokratnega Kvajdeja so bile namreč gorenjske legende. Tako se je vse vrtelo okrog legendarnih junakov, ki so pred davnimi časi bogatili naše kraje in burili domišljijo prednikom. Drugo polovico legendarnosti so prinesli vsi udeleženci in taborno vodstvo, ki je poskrbelo, da je vse teklo gladko. Kvajdeja se je udeležilo več kot 500 skavtinj in skavtov s cele Gorenjske.

Pišeta: Anja Dolar in Sara Marinko
Fotografira: Karmen Zalokar

Na tabornem prostoru je bilo ves čas pestro in vse v gibanju, ustavila nas ni niti huda vročina ali požarna nevarnost. Kljub temu si v prostem času vedno videl nasmejane ljudi, ekipna tekmovanja v odbojki, počke skupinice in skavtsko norost.

Legendarnim likom – zlatorogu, velikanu, žalženi in škratki – so izvidniki in

vodnice vsak dan prisluhnili v jutranjih zgodbah, legenda tistega dneva pa je nato krojila dnevno dogajanje. Izvidniki in vodnice so počeli vse mogoče – zgradili so Gorenjsko v malem, velikana ustavili v prepiru in jima dali lepe besede, kopali »rudo« brez pričakovanja plačila, preizkušali svoje meje in tehtali smiselnost tveganja, spoznavali so neuhojene poti, postavili so nazaj podrte gore in še in še. Veliko se je dogajalo in vsega ne bi mogli zajeti v besede, legendarne modrosti (zlate misli) pa bodo gotovo še dolgo odmevale v vseh izvidnikih ter jih vodile skozi življenje. »Kdor prej premisli, kaj stori, naj se konca ne boji,« je bila zadnja zlata misel, ki so jo udeleženci zakričali in z njo v mislih zaključili tabor. Konca jih ni bilo strah, saj so pretekli teden izkoristili v polnosti, bili prisotni in aktivni, predvsem pa so drug na drugem pustili sledi. Ko se bodo v prihodnosti srečali, bo marsikdo gotovo rekel: »Kvajdej, legenda!?!«

Letošnji Kvajdej in vse njegove legende nam bodo zagotovo še dolgo ostale v lepem spomenu. Voditelji v tabornem vodstvu si pred pričetkom tabora nismo mogli predstavljati, kako bo izgledala takšna množica izvidnikov in vodnic, kako jo bomo uspeli voditi in vsem zagotoviti zabavo. Po pol leta priprav smo le izvedli ta težko pričakovani teden, na koncu pa utrujeni, a presrečni z veseljem pogledali nazaj. Sreča voditelja je, ko vidi izvidnike, ki z nasmehom pojejo himno. Sreča voditelja je, ko sliši za novo zrasla prijateljstva. Sreča voditelja je, ko njegovo načrtovanje preide v realnost in je včasih kaj še boljše, kot si je upal predstavljati.

Udeleženci so ob koncu zagotovili, da se bodo nedvomno udeležili tudi naslednjega, čez pet let, vsak v svoji novi vlogi. Do takrat se prepustimo novim skavtskim dogodivščinam in komaj čakamo, da dobimo priložnost, da zopet obudimo kakšno od doživetih Kvajdej legend.

tržaških skavtov

na Sv. Višarjah

Na Sv. Višarjah, kjer nedaleč od tromeje med Italijo, Slovenijo in Avstrijo stoji Marijina božjepotna cerkev na nadmorski višini 1.790 metrov, so imeli 20. in 21. avgusta jubilejno srečanje tržaški skavti in skavtinje, pa tudi zastopniki goriškega dela Slovenske zamejske skavtske organizacije.

Piše: Ivo Jevnikar, krotki bivol

“Sv. Višarje so eden izmed pomenljivih krajev za našo skavtsko družino, saj je prav tu potekal prvi tabor slovenskih tržaških skavtov leta 1952 pod vodstvom naših ustanoviteljev in navdihom Baden-Powella. To je prav poseben jubilej, saj od lanske jeseni proslavljamo 70 let od nastanka tržaških skavtov, ki so bili vžigalica, ki je prižgala plamen, v katerem še danes gorijo naša slovenska skavtska srca.”

Tako sta na srečanju izjavila načelnika tržaškega dela Slovenske zamejske skavtske organizacije (SZSO) Nada Tavčar in Saša Marsetti.

Zbralo se je okoli 130 sedanjih in nekdanjih članov skavtske organizacije, njihovih družinskih članov in prijateljev – pretežno s Tržaškega, a tudi z Goriškega in s Koroškega, kjer je sicer slovensko skavtsko gibanje pred leti zamrlo. S čestitkami in sporočili so bili v duhu navzoči še zastopniki ZSKSS, italijanskega katoliškega združenja AGESCI in mednarodne koordinacije odraslih skavtov Alpe Adria Scout.

Šlo je za zelo pisano udeležbo: od najmlajših volčičev do nekaterih “odraslih skavtov”, ki so v organizacijo stopili v 50. letih prejšnjega stoletja; od posameznikov do družin, ki so bile zastopane s tremi generacijami skavtinj in skavtov. Skavti na Tržaškem so namreč nastali oktobra 1951 v mestni četrti Škedenj, kjer jih je začel zbirati kaplan Lojze Zupančič. Naslednje poletje je zanje na Sv. Višarjah skupno s prof. Otonom Bercetom pripravil prvi tabor. Tabor iz “kamene dobe”, je nekdo pripomnil, saj so imeli le en star vojaški šotor, glavšina pa je prenočevala na nekem seniku. Žičnice in drugih naprav, zaradi katerih so Sv. Višarje postale priljubljeno smučarsko središče, seveda še ni bilo.

Skavtska organizacija se je začela naglo širiti. Leta 1959 so nastopile skavtinje, ki jih je ustanovil duhovnik dr. Jože Prešeren, v začetku 60. let so se skavtinje in skavti pojavili na Goriškem.

“ Sv. Višarje so eden izmed pomenljivih krajev za našo skavtsko družino, saj je prav tu potekal prvi tabor slovenskih tržaških skavtov leta 1952. ”

Sprva je šlo za štiri organizacije, ločene po pokrajini in spolu, leta 1976 pa je prišlo do združitve in skupnega imena: Slovenska zamejska skavtska organizacija. Tistega leta je bil na sporedu tudi prvi slovenski zamejski skavtski jamboree z udeležbo tržaških, goriških in koroških skavtinj in skavtov.

SZSO še naprej živahno deluje in od lanske jeseni se vrstijo jubilejne pobude. Zanje skrbi Trop za 70-letnico slovenskih tržaških skavtov. Vodita ga nekdanja tržaška načelnika Vlasta Novak in Matia Premolin.

Sredi Trsta so imeli tržaški skavti 17. oktobra lani mašo pri Sv. Jakobu, zbor na Velikem trgu pred županstvom in igro po vsem mestu. Letos je stekel niz srečanj z zgodovinskimi prikazi in živimi pričevanji o začetkih slovenskih skavtov in skavtinj. Prvo srečanje, 22. aprila, je bilo posvečeno Tržaški pokrajini, drugo, 9. junija, pa Goriški. Na sporedu bosta še srečanja o slovenskih skavtih in skavtinjah na Koroškem in pa o slovenskih skavtskih skupinah, ki so po vojni delovale prej v begunskih taboriščih v Avstriji in Italiji, nato pa v Argentini in Kanadi. Za konec je napovedana še skavtska razstava.

Na Sv. Višarjah deževje prvega dne

ni pokvarilo razpoloženja. Tudi starost prisotnih ni vplivala na to, da se je del udeležencev povzpел na romarsko goro peš, del pa z žičnico, ter da je lep del udeležencev v nekaj minutah postavil celo šotorišče za prenočevanje, drugi del pa je raje izkoristil ležišča v župnijskem in v Ehrlichovem domu. Tam je tudi zasedalo vodstvo in je obratovala skupna kuhinja.

Med običajnimi turisti in romarji so dva dneva krožili skavti in skavtinje z rutkami in kroji različnih generacij, s priložnostnimi skavtskimi majčkami s simboli in gesli prejšnjih srečanj in dejavnosti. Na Sv. Višarjah so pri skupnih dejavnostih vsi oblekli še posebne jubilejne majčke z geslom srečanja “Naj skavtski duh kraljuje” in napisom “Sv. Višarje 1952–2022”. Ob jubileju so izdelali tudi kovinsko spominsko značko, prvič pa je prišla v javnost še 288 strani obsežna ravno natisnjena pesmarica Nova Skavtska pesem.

Oba dneva sta se končala s simboličnim tabornim ognjem

skeči, nagovori in obujanjem spominov. Tako v soboto popoldne kot v nedeljo dopoldne so bile na sporedu še igre in preizkušnje za mešane skupine vseh starosti.

Poleg slovesnih zborov, na katerih so spregovorili že omenjeni voditelji, a tudi načelnik SZSO Simon Peter Leban iz Gorice, je bila osrednja točka dvodnevne srečanja maša na prostem, ki jo je daroval tržaški duhovni vodja, in sicer župnik na

Repentabru in škofov vikar za Slovence v tržaški škofiji Anton Bedenčič, ki od leta 1974 neprekinjeno deluje v tržaških skavtskih vrstah. Poudaril je, da gre predvsem za zahvalno daritev za 70 let uspešnega dela vzgojne organizacije, ki je tolikim generacijam tržaških in goriških mladih utrjevala in še utrjuje vero, narodno zavest, pozornost do bližnjega, spoštovanje narave, krepitev zdravja in vsestranskih spretnosti.

“ **Dragi bratje in sestre skavti in skavtinje, prijatelji!**

Zelo mi je v čast, da sem lahko dal svoj doprinos k praznovanju 70. obletnice slovenskih tržaških skavtov, ki je doseglo svoj višek z dvodnevni taborom na Višarjah! Veselje in navdušenje sedanjih in nekdanjih članov je najlepše potrdilo, da je bila taka izbira posrečena. Vsi smo se podali v igro, petje in druženje. Na Gospodov dan je tržaški duhovni asistent Tone Bedenčič, za najmlajše Balu, daroval sveto mašo. Imeli smo tudi pristrčne trenutke obujanja spominov z manj mladimi člani, kuharicam pa se vsi zahvaljujemo za obilne obroke v skavtskem slogu!

Upam, da bo naša SZSO živela še dolgo let v služnji našim varovancem in širši družbi.

Enkrat skavt, skavt za vedno! Bodite pripravljeni!
-Neskončno govoreči jelen, Matia Premolin, načelnik tabora na Sv. Višarjah “

“ **Dragi bratje in sestre!**

Poleg vseh, ki so pripomogli k uresničitvi tega edinstvenega srečanja, ki bo ostalo zapisano v zgodovini, sem tudi jaz prispevala skromen delček svojega truda, da smo lahko pobudo izpeljali. Bilo mi je v izredno zadoščenje, ko sem piskala zbor in so se postavljali na svoje mesto vsi od najmlajšega do najstarejšega v majčkah v barvi fuksije, ki smo jih pripravili za to priložnost.

Naj povem, da je za logo 70-letnice poskrbela Petra Debelis, Valentina Sosič pa je pomagala po ekonomsko-logistični plati.

V dneh po dogodku, ko sem se pogovarjala z nekaterimi brati in sestrami, ki so se tabora udeležili, sem ugotovila, da so bili res vsi zadovoljni z izkušnjo, tako mladi kot starejši, tisti, ki so »tabor« preživeli celotno, pa tudi tisti, ki so se ustavili z nami le za krajši čas. Vzdušje je bilo enkratno, sijajno, čutil se je pravi skavtski duh, ki je med nami kraljeval. Tega smo s Sv. Višarjij ponesli v dolino in ga bomo nosili v naših srcih ter ga razdajali naprej.

Zelo me veseli, da smo pobudo izpeljali in pokazali, da je skavtizem med nami res živ. Hvaležni smo našim ustanoviteljem in Baden-Powellu. Dokazali smo, da je njegova ideja še vedno aktualna in mlade privablja.

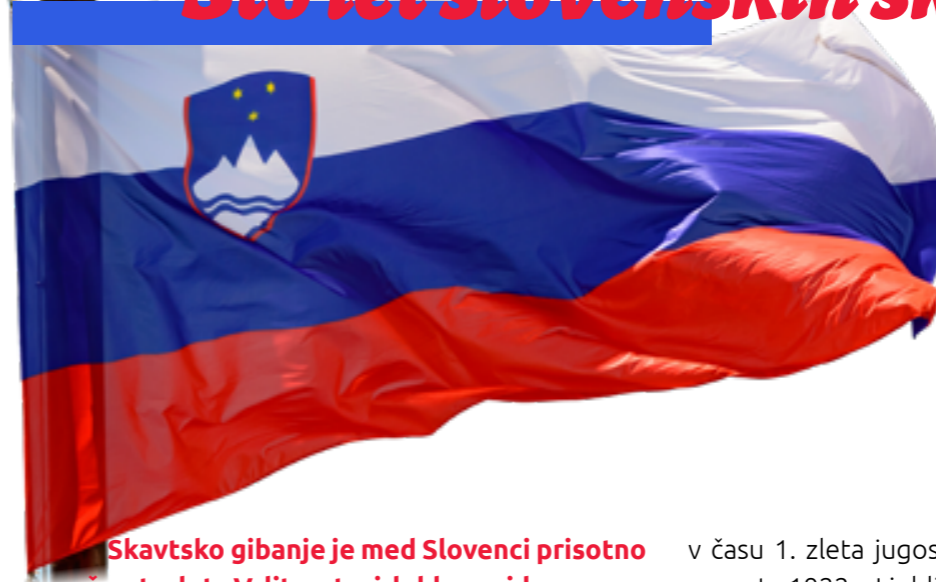
Rada bi spomnila še, da pripravlja trop, ki je skrbel za 70. obletnico, še nekaj pobud v jesenskem obdobju, in sicer še dve predavanji: o koroških skavtih in o slovenskih skavtih po svetu. In nazadnje še razstavo.

Z bogatim srcem prepuščam naslednikom svoje aktivno poslanstvo v organizaciji, ki me je obogatila, marsičesa navadila in pri kateri sem spoznala veliko prijateljev. Vedno mi je in mi bo pri srcu ter ji želim:

Naj skavtski duh kraljuje!!!

-Priljubljena kobra, Vlasta Novak, načelnica tabora na Sv. Višarjah “

Sto let slovenskih skavtov

Skavtsko gibanje je med Slovenci prisotno že sto let. V literaturi lahko najdemo različne podatke o ustanovitvi prve skupine. Vsekakor gre za poletje 1922. Postopoma se je ob okupaciji sama razpustila. Po vojni njena obnovitev ni bila mogoča, skavtske skupine pa so nastale v begunskih taboriščih v Avstriji in Italiji, nato med izseljenci v Argentini in Kanadi, a tudi v zamejstvu na Tržaškem, Goriškem in na Koroškem. Šele leta 1990 je bilo mogoče ustanoviti Zvezo (danes Združenje) slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. Stoletnico pa lahko s ponosom praznujejo vsi slovenski skavti in skavtinje.

Piše: Ivo Jevnikar, krotki bivol
Fotografira: Luka Esenko

V literaturi najdemo različne podatke o skavtskih začetkih. Omenja se na primer skupina, ki je julija 1922 nastala v Celju na pobudo ruskega emigranta. Nedvomno pa se je poznejša skavtska organizacija razvila iz skupine 16 do 19-letnih sošolcev klasične gimnazije v Ljubljani in njihovih prijateljev, ki so se za skavte navdušili

“ **Na orjaški prireditvi so kot reditelji sodelovali tudi skavti iz Srbije, Bosne, Poljske in morda še od kod. Svoje šotore so postavili v parku pod Cekinovim gradom v Tivoliju.** “

v času 1. zleta jugoslovanskih sokolov julija in avgusta 1922 v Ljubljani.

Šlo je za veliko zborovanje članov in članic te lovadnega ter narodnoobrambnega društva Sokol iz vse Jugoslavije, ki je priklicalo v Ljubljano delegacije še iz več sosednjih držav. Takrat je dobilo slovensko glavno mesto začasni leseni stadion, ki je sočasno gostil 8. mednarodne gimnastične tekme. V mestu, ki je štelo 70.000 prebivalcev, se je na tribunah zbralo tudi 50.000 gledalcev, v slovesnem sprevedu po središču pa je šlo sto tisoč udeležencev.

Na orjaški prireditvi, ki je dosegla svoj vrh med 10. in 15. avgustom 1922, so kot reditelji sodelovali tudi skavti iz Srbije, Bosne, Poljske in morda še od kod. Svoje šotore so postavili v parku pod Cekinovim gradom v Tivoliju, v katerem je

danes Muzej novejše zgodovine Slovenije. Omenjeni sošolci so jih z zanimanjem opazovali. Nekaj dni kasneje, septembra, so se zbrali na območju ljubljanskega velesejma in se dogovorili,

da ustanovijo skavtsko skupino. Ustanovitelji so bili Stane Hudnik, Ivo Umnik, Franc Pintar,

Jože Medved, Vaclav Skrušny, Fran Baltič, Edo Ravnikar in brata, primorska emigranta iz Doberdoba Metod in Danilo Brezigar.

Metod Brezigar (1903–1934), ki je mlad umrl, je kmalu postal duša skupine. Pisali so v Beograd in dobili priročnik v srbsčini, značke ter klobuke. Poiskali so pomoč nekaterih starejših in dobili prvi sedež v takratni Belgijski kasarni (danes bi rekli na Metelkovi).

Postopoma so se skupine pojavljale tudi drugod po Sloveniji. Delovanje je bilo dokaj živahno. Nastala je Župa skavtov Slovenije kot del jugoslovanske zveze. Po delitvi države na banovine, ko je postala Slovenija Dravska banovina, so jo preimenovali v Dravsko skavtsko župo.

Leta 1923 je nastala prva skupina skavtinj. Organizacija je bila skupna, delila pa se je na starostne veje volčičev in čebelic, izvidnikov in planink, roverjev in stanic ter starejših članov – pobratimov in posestrim.

“ Jeseni 1940 je bilo v Sloveniji 16 stegov. Članov župe je bilo 1.380: 1.067 skavtov in 313 skavtinj. ”

Jeseni 1940 je bilo v Sloveniji (brez Primorske, ki je bila takrat pod Italijo) 16 stegov, izven stegov pa so bili še štirje »klubi« roverjev, po-

potnic, pobratimov in posestrim. Članov župe je bilo 1.380: 1.067 skavtov in 313 skavtinj.

Zaradi tuje okupacije so organizacijo sami razpustili, saj so bili skavti tako v fašistični Italiji kot v nacistični Nemčiji prepovedani, in iz previdnosti sežgali arhiv, 10. junija 1941 pa so predali opremo in denar Rdečemu križu.

Ustanovitelji prve skavtske skupine v Ljubljani jeseni 1922, fotografirani v Tivoliju. Od leve stojijo: Ivo Umnik, Metod Brezigar, Franc Pintar, Stane Hudnik, Danilo Brezigar in Jože Medved; čepijo od leve: Vaclav Skrušny, Franc Baltič in Edo Ravnikar.

30 LET STEGA.

Domžale 1

V podaljšanem vikendu od 14. do 17. julija smo domžalski skavtinje in skavti obhajali okroglo 30. leto svojega obstoja. Zverinjad vseh vrst – vse od malih bobrov pa do ne prav dosti večjih voditeljev – se je zbrala le streljaj od strogega centra Kočevske Reke. In kot pravi eden bolj znanih kočevskih rekov: »Kjer se domžalske rutke zbero, tam, ni vrag, da prav fino bo!« Volčiči so v kočevskoreškem župnišču stanovali že od ponedeljka, tako da so že dobro utečeni pozdravili izvidnike in vodnice, ki so tja prišli ob četrtkovi zori. Rdeča nit volčičjega tabora je bila Harry Potter. Navihani mag je naše krdelo spremljal skozi natrpan vsakdan življenja v čarovniških domovih (za vse, ki to berete, pa niste na tekočem – čarovniški domovi v zgodbi o Harry Potterju so 4: Grifindor, Hufflepuf, Drznovšek in Sluzkovič).

Piše: Boris Kokalj, preudarni gams
Fotografirata: Domen Bolta in Jaka Grad

Ko so se najmlajšim čarovnikom pridružili še starejši, se je zgodba zasukala v povsem novo smer. Minister za čarovništvo

je občestvu volčičev in čete, ki so bili sedaj porazdeljeni po 8 magičnih šolah, napovedal tekmovanje za večno čast in slavo. To naj bi potekalo v obliki velikih športnih iger in poti preživetja ...

Četrtek je nato šel svojo pot, kot četrtki radi počno, in do večera je vsaka domžalska starostna skupina opravljala svoje obveznosti. Ko je četa na tabornem prostoru – navkljub kaotičnim okoliščinam z zglednim izkupičkom – postavila jambor (zgolj 7 ranjenih), so se jim ob tabornem ognju pridružili še volčiči in klanovci.

Skupaj smo ob besnečem tabornem ognju priredili koncert gozdnim živalim, ki so morale po zgodnjem odhodu volčičev do poznega večera prenašati zvok razglašene kitare, saksofona in domžalskega pevskega zbor. »Rdeči alarm« in »tišina« sta nas v tandemu pospremila v tople spalke, iz katerih smo se ob petkovi zori zaspani prebudili.

Petkovo jutro je zaznamovala svečana formacija kvadrata, v katerem smo voditelji, klanovci, četa in krdelo volčičev začeli še en zabaven in dinamičen dan. Po kvadratnem stanju in šotorskem ocenjevanju je prišel čas za športne igre. Nogomet na žgočem soncu bojda dobro dene v boju zoper revmo, išias, gobavost in mozolje, mnogo slabše pa se odnese v boju zoper sončarico, dehidracijo in opekline. Še dobro, da sta tako roverček kot Kvidič potekala v relativni senci (za vse, ki to berete, pa niste na tekočem – Kvidič (ang. Quidditch) je magična igra, pri kateri so čarovniki na letečih metlah razdeljeni na 4 pozicije: varnostnik, klepač, opekar in hiterc).

Ko smo se dodobra prešivali, smo zaslužno kopel našli v kočevski reki. Ta nas je osvežila in nam povrnila moči. Z napolnjenimi baterijami smo se odpravili na kosilo, ki ga je pripravila marljiva kuharska ekipa, vodil pa jo je glavni chef Boštjan Čerin (za prijatelje Cherry).

Po kosilu je sledil nepogrešljiv ritual skavtske kulture – pot preživetja. Postavili so jo vrli klanovci hude kure. Po ziplinu so se spuščali kričeči mladostniki ter s hitrostjo povprečnega tovornjaka na regionalni Domžale-Kamnik pristajali v osvežujoči reki. Po hladnem tušu je sledilo bližnje spoznanje z blatom, šavjem in škodoželjnimi klanovci, ki so mladeži diktirali pot. Pot preživetja je svoj sloves upravičila, saj so preživeli prav vsi. Poln postadrenalinske miline se je domžalski steg odpravil na večerjo, ki je bila češnjica na vrhu popoldanske smetane.

Tedaj pa so se po čebļavem travniku razširile novice, da se je prav v Kočevsko Reko vrnil tisti, ki ga ne smemo imenovati (za vse, ki to berete,

pa niste na tekočem – Tisti, ki ga ne smemo imenovati, oziroma Mrlakenstein, je glavni antagonist knjige o Harry Potterju. Njegov najboljši kolega je kača Ginny, ki ga spremlja na njegovih dogodivščinah.)

Kolektivna »čarovnjad« se je zapodila v akcijo, saj so jim njihovi predstojniki namignili, da bi le dovolj močan strup utegnil uničiti zlobnega čarovnika. Po izjemno izenačenem boju s škodoželjnim coprnikom je mladim čarovnikom uspelo skuhati uničevalno mešanico (sestavine: rabarbara, motorno olje, prgišče nosnih dlak, 1 slika Lojzeta Peterleta, kozarček ja- bolčnega kisa in 2 žlici majoneze). Ko so Mrlakensteina onesposobili, so mu vseh 7 litrov stru- pene mešanice zlili v uho. S tem je bil temni mag premagan, svetle sile čarovniške ga sveta pa so se v družbi bivših voditeljev domžalskega stega odpravile do tabornega ognja.

V soboto je nastopil čas za »Akele klic« oziroma slovesne obljube. Pred njimi se je odvila

sveta maša. Ko se je med zbranim občestvom razlegel poslednji amen, se je konglomerat domžalske skavtske preteklosti, sedanosti in bodočnosti odpravil na bližnji travnik in pričel z slovesnimi obljubami. Rekordno število »novoskavtnikov« pritrjuje čudovitemu trendu, ki ga v naši

domžalski družini opazujemo zadnja leta. Bivši voditelji so iz bližnje bankine opazovali silovito kvadraturu svečanega kvadrata, samotna solza je pritekla po Murijevem licu, celotna skupnost pa je žarela od ponosa. Po izpovedanih obljubah je sledila pojedina, ki bi vsakega poštenega vegetarijanca, kot sem jaz, pustila v krokodiljih solzah. Ostalih 98 % občestva pa je bilo nad sočnimi čevapčiči navdušeno. Nekaj kilogramov ogljikovega dioksida vsak čuteč človek brez slabe vesti zamenja za 100 žarečih otroških obrazov in en še bolj žareč Domnov obraz.

V nedeljo je po pestri soboti sledil dan za počitek in pospravljanje. Nekaj kopanja in par dobrih for, pa je minila še nedelja in vsak bober, volkulja, izvidnik, klanovka, voditelj, bobrovka, volčič, izvidnica, klanovec in voditeljica je taborni prostor zapustil/-a s polnim peharjem novih spominov. Največji respekt gre, po mojem skromnem mnenju, našemu stegovodskemu tandemu, ki ga sestavljata Domen Bolta in Anže Štrukelj. Respekt pa tudi vsem ostalim voditeljem – sedanjim in bivšim – ter vsem, ki si bodo skupni tabor 2022 zapomnili tudi po svoji svečani obljubi. Vidimo se leta 2027, do takrat pa vas zapuščam z zimzelenim pregovorom Zlatka Mercedes: »Včasih so želje in zelje eno in isto!«

Včasih so želje in zelje eno in isto!

Legendarni

Tečaji za vodnike

Ko začne zimski mraz popuščati in se narava počasi prebuja, misel na poletje predrami tudi najbolj zagrete IV voditelje. No, včasih se zgodi, da to misel spodbudi trop za TZV s klicem in vprašanjem, ali so pripravljene voditi katerega izmed Tečajev za vodnike (TZV). Vse več bodočih vodnikov namreč vsako leto čaka, da se bodo lahko udeležili tega legendarnega tabora. Letos so imeli za to kar šest priložnosti!

**Pišeta: Trop za TZV: Agata Pivk, Žiri 1, Domen Turk, Postojna 1
Fotografirajo: Voditelji TZV**

Med 1. in 26. avgustom je potekalo šest TZV-jev, prav vsak dan v tem obdobju vsaj po eden. Vsak TZV je vodilo po 8 zagnanih voditeljev, ki so se že od pomladi trudili pripraviti nepozaben teden za vseh 216 izvidnikov in vodnic.

Bodoči vodniki so morali ob prihodu na TZV najprej pokazati znanje na preizkusu TZV car, ki s posebnim našitkom nagradi tiste najbolj podkovane s skavtskim znanjem. Tabori so

zrasli na travnikih ob Kolpi, Krki, Sori, Mirni in Vipavi, ki so sploh v letošnjem vročem poletju poskrbele za prijetno osvežitev. Ker pa vseeno TZV ni samo še en običajen tabor, so bili dnevi zapolnjeni tudi s temami, na katerih so se udeleženci opremili z vsem potrebnim znanjem, ki ga potrebuje vsak dober vodnik. Naučili so se nekaj o sestavi voda in njegovih simbolih, zgodovini skavtstva, duhovnosti, razmišljali so, kakšne sploh so lastnosti dobrega vodnika ter kakšne spremembe želijo doseči v svojem domačem vodu. Seveda niso manjkali niti potepi po zanimivih okoliških hribčkih in vasicah, atraktivne poti preživetja ter zabavne velike igre.

Po pomladi, ki za trop za TZV pomeni predvsem obilo telefonskih klicev, mailov in Excel preglednic, poleti pride na vrsto tisto lepše opravilo: obisk vsakega od TZV-jev s presenečenjem iz hladilne torbe, kot narekuje že skoraj tradicija :). Po prvih nekaj minutah v vsakem taboru se je že čutilo povezanost med pisano družino

voditeljev, v kateri je vsak prispeval svoje talente. Iz navdušenja in odzivov udeležencev, ki so hiteli s pripovedovanjem o skupnih prigodah, je bilo očitno, da so preživeli nepozaben teden z novimi prijatelji in se tudi marsikaj novega naučili.

Ni pa samo znanje tisto, ki so ga vodniki prejeli na TZV-jih. Po koncu so na skoraj vse kotičke Slovenije namreč ponesli tudi obilico motivacije in skavtskega duha, ki ga bodo razdajali med svoje vode in čete v novem skavtskem letu.

Vodenje TZV-ja je zabavno, ker tam spoznaš fenomenalen in energičen SVOD, hkrati pa opravljaš dobro delo, ko sprejmeš izziv vodenja in pripravljaš nove vodnike na vse izzive, ki so pred njimi.

- Gregor, Postojna 1, odgovorni voditelj TZV 1

S TZV-jem sem bila zelo zadovoljna. Imela sem super vod ter voditelje. Všeč mi je bil hajk, osebna spremljanja ter ljudje na taboru. Z veseljem bi ponovila :).

- Špela Pisk, Žiri 1, udeleženka TZV 5

Na začetku tabora sem bil res v malo dvomih, da se bom zabaval, a čez nekaj dni so se moji dvomi spremenili. Res smo se zabavali in ni mi bilo žal, da sem spoznal nove, prijazne in predvsem zabavne ljudi. Zahvala za tak dober tabor gre tudi voditeljem TZV.

- Marcel Jereb, Žiri 1, udeleženec TZV 1

TZV je bla enih boljših izkušenj in bi ga definitivno priporočila naprej. Na njem smo pridobili veliko novega znanja in idej, ki bi jih lahko prenesli v svoje čete. Nikoli ni zmanjkalo dobre volje in skavtski duh je bil vedno z nami.

- Ana Mali, Žiri 1, udeleženka TZV 4

TZV 6 je bil zame kot češnja na vrhu torte tega poletja. Fajn je v istem momentu predajat znaje na bodoče vodnike, hkrati pa prejemati novo znanje za življenje. Biti del ekipe TZV kot voditelj pa, ne znam opisat, morate probat! Ne bo vam žal.

- Katarina Romšak, Komenda 1, programska voditeljica TZV 6

- Katarina Romšak, Komenda 1, programska voditeljica TZV 6

Podatki o davčnem zavezancu:

(ime in priimek davčnega zavezanca)

(podatki o bivališču: naselje, ulica, hišna številka)

(poštna številka, ime pošte)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(davčna številka)

(pristojni finančni urad)

ZAHTEVA za namenitev dela dohodnine za donacije

Ime oziroma naziv upravičenca	Davčna številka upravičenca	Odstotek (%)
Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov	2 6 6 1 1 0 6 6	0,5%

V/Na _____, dne _____

podpis zavezanca/ke

hvala!

Del dohodnine lahko naši organizaciji namenite na naslednje načine:

spletno

Preko portalov e-davki.durs.si ali e-uprava.gov.si.

po pošti

Izpolnite priloženi obrazec in ga oddate na pošti.

Vzgoja za mir

Rad gledam akcijske filme, še posebej če je veliko preganjanja z avtomobili in streljanja (npr. Fast and furious – Hitri in drzni). Ko sem bil mlajši, sem v časopisu (hja, takrat še nismo uporabljali interneta) vedno najprej pregledal »črno kroniko«. Da bi bila voznja s kolesom bolj podobna divji motoristični, smo si na šprikle (špice ali napere) zalepili košček jogurtovega lončka (včasih je bil jogurt v plastičnih lončkih, ki so še danes za mnoge gospodinje merska enota), ki je udarjal po vilicah oz. kolesarskem okvirju. Pri maši smo si ob podajanju rok pri pozdravu miru tako stiskali roke, kot bi hoteli, da drugim »precej kri izza nohtov udari«.

Piše: br. Janez Papa, Vsestranski orel, Maribor 1
Fotografira: Sunguk Kim

Skratka, moje otroštvo in mladostništvo je bilo dokaj nemirno. No, ni bilo samo nemirno. Znal sem biti tudi zelo miren in priden in dober. Bil sem ministrant, skavt še ne, ker se je šele v mojem srednješolskem obdobju skavtsvo na Slovenskem obudilo, jaz pa sem bil takrat že zaseden s petjem in ministriranjem. Še najbolj smo bili mirni v gimnaziji, ko je profesorica

kemije obračala liste redovalnice in iskala naslednjo žrtev. Ampak to je bil zgolj zunanji mir, v notranjosti pa je vrelo.

V domači župniji in na duhovnih vajah v Assisiju sem spoznaval življenje in delo sv. Frančiška Asiškega. Prebral sem kar nekaj knjig z njegovim življenjepisom in ta »protoskavt«, kot smo ga poimenovali na eni od tabornih šol, je s svojim življenjem v **skupnosti**, na **poti** iz kraja v kraj in s **služenjem** drugim počasi postajal moj zgled. In želel sem mu biti podoben. Sv. Frančišek je vsem ljudem prinašal mir in veselje. »Gospod naj ti podari mir!« je pozdravljal.

In počasi sem začel spoznavati še drugačno razsežnost našega življenja. Našo notranjo držo. Moj odnos do drugih, svojo odgovornost do ljudi in do okolja. In v veliko pomoč mi je bila molitev, ki so jo dolgo časa pripisovali sv. Frančišku, pa ni njegova. Je pa zelo ujela Frančiškov način razmišljanja in delovanja.

Počasi si preberite spodnjo molitev, vrstico za vrstico:

Molitev za mir

Gospod, naredi me za orodje svojega miru.
Kjer je sovraštvo, naj prinašam ljubezen.
Kjer je žalitev, naj prinašam odpuščanje.
Kjer je nesloga, naj prinašam edinost.
Kjer je dvom, naj prinašam vero.
Kjer je zmota, naj prinašam resnico.
Kjer je obup, naj prinašam upanje.
Kjer je žalost, naj prinašam veselje.
Kjer je tema, naj prinašam luč.
Učitelj, naj se ne trudim,
da bi me drugi tolažili,
ampak naj sam tolažim;
da bi me drugi razumeli,
ampak naj sam razumem;
da bi me drugi ljubili,
ampak naj sam ljubim.
Kajti ko dajemo, prejemo;
ko odpuščamo, nam je odpuščeno;
in ko umremo, vstanemo v večno življenje. Amen.

To molitev vsi pripisujejo sv. Frančišku, čeprav je nastala šele v začetku 20. stoletja. Njen avtor je najverjetneje duhovnik Esther Bouquerel (1855-1923), urednik revije La Clochette (Zvonček), kjer je bila natisnjena v decembrski številki leta 1912, na strani 285. Originalno besedilo je v francoščini. Leta 1920 je francoski frančiškanski duhovnik natisnil to molitev z naslovom »Molitev za mir« na hrbet podobice sv. Frančiška, brez pripisa, kdo je avtor. Med obema svetovnjima vojnima je molitev krožila po Evropi in bila prevedena v angleščino. Prvič je bila molitev pripisana sv. Frančišku leta 1927.
Vir: franciscan-archive.org/franciscana/peace.html

Kadar molimo, večinoma prosimo da bi nam Bog uredil to ali ono. Mi pač izrazimo svoje želje, on pa naj uredi, da se zgodi. Kot bi na nekakšnem avtomatu odklikali zaželeno izbire in čakali, da se uredi.

Tukaj pa vidimo, kako moram jaz sam postajati dejaven člen. Jaz moram živeti ljubezen, jaz moram odpuščati, jaz moram tolažiti, ... Kako zelo drugače je to od klišejskih prošenj za mir na svetu, ki jih ponavadi izrazijo na izboru za Miss sveta.

Seveda se ne moremo spremeniti čez noč. Lahko pa vsak dan postajamo za malenkost bolj dejavni in osebno zavzeti v odnosu do drugih. Ob začetku skavtskega leta si lahko zadamo izziv, da bi

na srečanjih svojega skvoja/klana/voda/krdela/kolonije znali ohranjati umirjenost, da bi drugim izkazovali pozornost, prinašali veselje in vlivali upanje. Na začetku ne bo enostavno in se bomo velikokrat ugriznili v jezik, ko bomo skušali koga zafkravati in zbadati ali pa odgovarjati na kakšne besede proti nam. Sčasoma pa bomo postajali vedno uspešnejši in tudi notranje umirjeni. Posledica zunanjega napora (prijaznost do drugih) je notranji mir.

Vsem želim veliko uspešno opravljenih izzivov za udejanjanje miru v odnosu do drugih, sebe in Boga!

„Seveda se ne moremo spremeniti čez noč. Lahko pa vsak dan postajamo za malenkost bolj dejavni in osebno zavzeti v odnosu do drugih.“

Zapis iz dnevnika

22. 8. 2022

Greje me čaj iz materine dušice, rmana in bezga, hkrati pa me božajo tudi topli sončni žarki, ki so napolnili našo teraso. Premišljuje o tem, da nočem pozabiti tedna, ki je za mano, in hočem doumeti, zakaj je bil tako edinstven.

Piše: Živahna Hobotnica

Občutek imam, da sem se vrnila drugačna. Kot da želim delček starega življenja pustiti za sabo in začeti živeti na novo, malenkost drugače. Nimam pojma, kaj se je takega zgodilo, ampak očitno ti življenje z naravo pokaže, da je v današnjem svetu popolnoma preveč balasta, nepotrebnih stvari in skrbi.

Ko si v dežju poskušaš postaviti ognjišče, ugotoviš, da sploh ni tako slabo z rokami šariti po vlažni zemlji in puliti koreninice. Ko si vsak obrok kuhaš na ognju, uriš svojo potrpežljivost pri nabiranju dračja ter odkrivaš načine, kako najhitreje zavreti vodo in kateri les pri tem izbrati.

Ko je v vsakem obroku kar veliko gozdnih začimb ... listja, iglic, mravelj, zemlje ... ampak tebe to ne moti preveč. Ko si po vsakem obroku menajško in posodo enostavno pomiješ s pepelom, ki je ostal od kurjenja. Ko vsakemu obroku dodaš eno divjo rastlino poleg tistih gozdnih, ki so si same našle pot v lonec. Ko ostanek kosila predelaš v večerjo ali zajtrk.

O, pa spanje v bivaku, ko ponoči ob dežju trepetaš, naj te ne zalije. In bosonoga hoja po rosni travi, gozdu in makadamski cestici. Pa enotedensko kopanje luknjic za kakce in lulanje za vsakim drugim drevesom.

Pa učenje veščin, skupno druženje in prepevanje ob ognju. In odkrivanje ter spoznavanje razsežnosti nedojemljivega zvezdnega neba.

Uuu, pa savnanje, skoraj bi pozabila. Pa ne tisto savnanje v lično izdelani savni. Ampak v "proper" savni, izdelani iz lesk, plahte, trave ter drugih materialov. In gretje te savne s kamni, ki so se prej dobro uro cmarili v sredini čudovitega ognja.

Kaj vse mi ponuja narava, a jaz pogosto raje bežim za štiri stene.

Res si želim, da bi znala vsako stvar bolj ceniti, živeti bolj preprosto, z manj pritoževanja, tako kot smo živeli v Rogu, obdani s čudovito naravo in gozdnimi prijatelji.

Ko berem, še enkrat ugotovim, da je še toliko ostalo nenapisanega, pa vendar ... naj ostane v mojem srcu!

Naravni pojav, čudež

ali delo nezemljanov?

Si kdaj v naravi opazil kaj spektakularnega, pa nisi vedel, ali gre za naravni pojav, čudež ali mogoče celo eksperimente nezemljanov? V naravi je takih pojavov veliko in nekateri se dogajajo prav pred tvojimi vrati. Seveda ne znamo vseh pojasniti, a na srečo je človek zvedavo bitje, zato jih je danes že veliko razloženih.

Piše: Katarina Novak, trop za okoljsko vzgojo
Fotografirajo: Tobias Bjørkli, Trevor McKinnon, Yu Kato, Marc Szeglat

Deteljica, ki prinaša srečo

Štiriperesna deteljica je znana kot najmočnejši simbol sreče. Vsak listič te deteljice ima svoj pomen – prvi je za upanje, drugi za vero, tretji za ljubezen, četrti za srečo. In čeprav jo nekateri iščejo celo življenje zaman, niso tako redke – približno vsaka 5000. deteljica je štiriperesna. Zakaj pa zraste četrti list? Raziskovalci si niso

povsem enotni, ali je razlog genetski ali posledica vpliva okolja. Tako eni zagovarjajo, da gre za pojavljanje recesivnega alela (različica gena za neko lastnost, ki se v kombinaciji z dominantnim alelom ne izrazi) z majhno pogostostjo, drugi pa, da je četrti listič posledica napake pri rasti zaradi vpliva okolja - celice se pri rasti začnejo drugače deliti.

Sadje, ki spremeni okus

Ali veš, da v Zahodni Afriki raste rastlina (*Synsepalum dulcificum*), katere jagode povzročijo, da se ob grizljaju limone ne skremžiš in se ti ne zakrči čisto vsako mišično vlakno? Res je, plod te fenomenalne rastline povzroči, da kislina, kot so na primer limone ali limone, postane sladka. Ta učinek je posledica proteina mirakulina, ki se veže na brbončice jezika. Če je hrana nevtralnega pH-ja, postane zaradi tega proteina brez okusa. V primeru kisle hrane pa protein aktivira receptorje za sladko in tako kislina dobi okus po sladkem. Učinek traja, dokler naša slina ne spere proteina, kar traja približno 30 minut. Sloveniji najbližja rastlina raste v botaničnem vrtu na Dunaju.

Ples svetlobe na nebu

Polarni sij je sijaj vidne svetlobe v zgornjih delih ozračja, viden ponoči. Naše oko ga zazna v belih, zelenih ali rdečkastih tonih. Najpogosteje je viden v dveh ovalnih pasovih okoli zemeljskih magnetnih polov, na približni »magnetni širini«

70 stopinj. Nastane, ko električno nabiti delci magnetosfere in nekateri težki ioni kisika in dušika pridejo v stik z Zemljinim ozračjem in tam reagirajo ter posledično zasvetijo. Trk delca sproži pri molekulah/atomih vzbujeno stanje, ki je primerno spremenjeni konfiguraciji elektronov. Po kratkem času se stanje zopet povrne na osnovno energijsko raven, pri tem se sprošča svetlobna energija.

Bleščeče morje

Si kdaj videl, da se morje blešči? Razlog za to je plankton, ki bioluminiscira. Bio kaj? Brez skrbi, ne gre za nobeno težko znanost. V planktonu (to so majhni organizmi, ki lebdi v vodi) se zgodi kemijska reakcija, katere posledica je oddajanje svetlobe. Podobno svetijo tudi kresničke. Razlika je le v tem, da kresničke svetijo, ker iščejo partnerje, plankton pa zasveti, ko se ustraši. Tako se morje svetlika, ko ponoči s čolnom režemo valove ali valovi trčijo ob obalo.

Rdeča luna

Ne gre za photoshop, luna je lahko tako intenzivne rdeče barve, da mislimo, da jo je nekdo pobarval. Gre za pojav luninega mrka, ko se Luna, Zemlja in Sonce pojavijo v isti liniji. Luna se nahaja v zemljini senci, tako da do nje prodre samo del sončne svetlobe. Velik del te svetlobe se v zemeljski atmosferi razprši, Luno pa doseže predvsem rdeči del barvnega spektra.

Medvedki

Populacija medvedov v Sloveniji je visoka. Zadnja ocena se giblje okoli 1000 medvedov za celotno območje Slovenije. Še več kot medvedov pa je medvedkov. Medvedki, znani tudi kot počasneži (latinsko ime Tardigrada), so skupina mikroskopskih živalic z osmimi nogami. Zrastejo največ do 1,5 mm, ime pa so dobili po premikanju, ki spominja na hojo medveda. V Sloveniji jih lahko najdeš v kapljicah vode v mahu. In čeprav so znatno manjši od rjavega medveda, so v e l i k o trpežnejši – preživijo lahko namreč v ekstremnih okoljskih razmerah. Razi-

skovalci so ugotovili, da lahko preživijo 10 dni vakuuma in nefiltriranega kozmičnega sevanja na zunanosti vesoljske sonde, temperature od ene stopinje nad absolutno ničlo (-273,15 °C) do 150 °C, tlak preko 5000 atmosfer, hudo sušo ter potopitev v tekoči alkohol. To jim omogočajo različni mehanizmi kriptobioze – stanja, v kateri so presnovni procesi upočasnjeni ali skoraj ustavljeni, kar jim omogoča preživetje, ko razmere niso ugodne za aktivnost.

Vulkan, ki bruha strele

Že kot majhne so nas učili, da so vulkani stožčaste gore, ki iz kraterja na vrhu bruhajo lavo in strupene pline. Iz njih lahko bruhajo tudi velike količine prahu, a o strelah ni bilo nikoli govora. Pa vendar lahko med izbruhom vidimo strele, ki niso posledica običajne nevihte. Gre za vulkanske strele. A najprej je potrebno razložiti, kako nastane navadna strela, ki je posledica mešanja toplih in hladnih tokov zraka. V hladnem zraku so kristali ledu, v toplem pa kapljice vode. Kadar se topel zrak dviga in trči ob hladen zrak, se kapljice drgnejo ob ledene kristale. Tako se oboji na-

elektrijo. Posledica tega je, da se oblak na spodnjem delu električno nabije, in sicer z negativnim nabojem. Zaradi velike količine nabranega negativnega naboja na oblaku pride do preskoka in se del negativnega naboja iz oblaka prenese na Zemljo, kar vidimo v obliki strele. Vulkanska strela pa nastane zaradi trka in drobljenja delcev vulkanskega pepela, ki ustvarjajo statično elektriko.

Mike, Brezglavi piščanec

Poznaš frazem: "Hodi kot kura brez glave"? Kokoške lahko brezglavo tekajo le nekaj sekund, pa vendar je v zgodovini prišlo do izjeme. Leta 1945 je lastnik želel piščanca Mika obglaviti in skuhati za večerjo. Vendar je piščanec po »obglavitvi« veselo tekal naokoli in ubežal loncu vrele vode. Znanstveniki so odkrili, da je imel Mike veliko srečo. Sekira je odstranila večji del glave, vendar je zgrešila vratno veno in eno uho, večino možganskega debla pa pustila nedotaknjena. Piščanec je lahko še vedno ohranjal ravnotežje na gredi in nerodno hodil. Poskušal si je čistiti perje, kljuvati za hrano in kokodakati, čeprav ne ravno uspešno. S pomočjo kapalke za hranjenje je živel še 2 leti.

Delo znanstvenikov je res zanimivo, ko odkrivajo skrivnosti narave. Zato le hitro v šolo - mogoče ravno ti odkriješ razlago za naslednji fenomen narave.

Rolada

To je recept za čas, ko boš imel veliko dela v šoli ali pa se ti bo mudilo na skavtsko srečanje, saj je preprost in hiter.

Piše: Neža Gabor

Biskvitno testo:

- 4 jajca,
- 120 g sladkorja,
- 100 g moke,
- limonina lupinica,
- kakav.

Nadev:

Nadev si lahko izmislite tudi sami, jaz sem uporabila:

- 3 dl sladke smetane za stepanje,
- 150 g mlečne čokolade,
- banano,
- 3 liste želatine.

Priprava:

1

Najprej **stepemo** beljake, ki jim nato **postopoma dodajamo** sladkor in za tem še rumenjake. Za konec **dodamo** limonino lupinico ter rahlo **vmešamo** moko.

2

To damo na pekač s papirjem za peko in enakomerno **razporedimo** ter **damo v pečico** na 220 stopinj za 10 minut.

3

Če imaš rad izzive, ali pa rad ustvarjaš, si prihrani nekaj mase in ji **dodaj** kakav. S to maso še pred peko na biskvit **nariši** vzorec ali pa kaj lepega **napiši**. Kakav lahko dodaš tudi prej v maso in imaš čokoladen biskvit.

4

Ko je biskvit pečen, ga še vročega **obrnemo in položimo** na krpo, nato z drugo mokro krpo **navlažimo** papir za peko in ga **odstranimo** z biskvita. Še vročega s krpo vred **zvijemo**, da nastane rolada.

5

Počakamo, da se ohladi, in medtem **raztopimo** čokolado, **dodamo** vanjo želatino, nato pa stepemo smetano in **narežemo** banano. Čokolado **zmešamo** s smetano, **položimo** banane na biskvit in vse skupaj **namažemo** s kremo ter **zvijemo**.

Čaka nas le še užitek!

Katoliška skavtska konferenca

Imamo dve glavni svetovni skavtski organizaciji, s kratico ju imenujemo WOSM in WAGGGS. ZSKSS smo člani slednje. Znotraj obeh organizacij se katoliške organizacije ali katoliški deli organizacij povezujejo v konference. WAGGGS-u pripada 43 katoliških organizacij po vsem svetu (33 je članic in 10 opazovalk). Članice se povezujejo v Mednarodni katoliški skavtski konferenci z angleško kratico ICCG, katere članica je tudi naše Združenje. Naj takoj povem, da nas imajo zelo radi, ker imamo jasne katoliške izbire v vzgoji in vrednotah in zelo živ odnos in pripadnost katoliški Cerkvi.

Piše: Janez Kobal, modri n. delfin

Letošnja konferenca je bila v Kolumbiji pod naslovom »Imeti pogum za izbiro«. Nanašala se je na pogumno izbiro krščanstva za življenja v združenjih. Društva laikov v Cerkvi je omogočil 2. vatikanski koncil in tako je 9. aprila 1968 sveti Pavel VI. potrdil statute in listine ICCG.

„Konferenca ICCG je nekakšna mešanica duhovnih vaj, seminarja, usposabljanja in motivacijskih trenutkov s priokusom turizma.“

Namen konference je skrbeti za evangeljski ogenj v skavtstvu po vseh WAGGGS-ovih organizacijah in skrb za sodelovanje med skavtstvom in svetim sedežem. Najbolj smo povezani z dikasterijem za laike in medverski dialog. Seveda pomagamo organizacijam tudi pri sodelovanju s krajevnimi Cerkvami. Listine smo sprejeli tudi v ZSKSS in kmalu po nastanku poskrbeli tudi za formalno vključitev Združenja v ICCG.

Konferenca ICCG je nekakšna mešanica duhovnih vaj, seminarja, usposabljanja in motivacijskih trenutkov s priokusom turizma. Štirje dnevi so namenjeni tudi poročilom in analizam, da bi peti zadnji dan izvolili nove načelnike in načelnice za vseh pet regij in oblikovali nova regijska vodstva. Regijski načelniki postanejo člani svetovnega odbora, ki mu je dodan generalni duhovni asistent. Za mandat do leta 2025 je bil izbran Lucio Sembrano – Italijan, ki dela v Vatikanu, za načelnico pa Gabriella Areal, Argentinka. Najbolj

pretresljiva so bila pričevanja žensk, ki delajo na področju nasilja, droge, prostitucije in mladostnih zlorab, potem ko so na svoji koži preživele pekel, vstale in so sedaj prostovoljke pri skavtih in v drugih organizacijah. Cerkvene skupnosti so v boju za človekovo dostojanstvo v Kolumbiji zelo povezane in aktivne.

S strani našega Združenja sva bila na konferenci navzoča tudi Urška Mali Kovačič in jaz. Urška kot članica evropskega odbora ICCG in izvajalka programa na seminarju in jaz kot predstavnik Združenja.

Zaradi nekkih zapletov pri kandidaturah smo na konferenco prišli brez kandidatov za vodenje Evropske regije. Po pogovorih je kandidaturo sprejela predstavnica Poljske, Tereza Zawadzka. Jaz sem postal duhovni asistent za evropsko regijo ICCG. Ko so me prosili, sem se najprej posvetoval z Izvršnim odborom ZSKSS. Katoliške skavtske organizacije v

Evropi so zelo različne. Nekatere imajo katoliško izbiro že v imenu, v vrednotah in vzgoji, podobno kot mi, druge imajo katoliški del organizacije znotraj večje skavtske organizacije, pri drugih pa so samo nekateri člani pripadniki katoliške vere. Nekatere nimajo nobene zveze s Cerkvijo, nimajo duhovnih asistentov, ki bi bili vključeni v vsebino vzgajanja. Nekatere imajo samo neke formalne odnose. Jaz sem izrazil pripravljenost za služenje in bom delal kar najbolje v vseh omejitvah, ki jih imam. Pričakujem pomoč v našem Združenju, ki s tem imenovanjem dobiva potrditev, da smo kvalitetna in prepoznavna katoliška organizacija v Evropi in v svetu.

Konkretno delo je v Evropi razpeto med dvema konferencama: ICCG ki je WAGGGS-ova in ICCS, ki deluje pod okriljem WOSM-a. Skupaj že pripravljamo teden povezanosti v oktobru, sodelovanje

in sveto mašo na Academy usposabljanju za voditelje v novembru ter adventne spodbude v decembru. Poskusili bomo, da bi na Dunaju ob sprejemu Luči miru pripravili slavljenje in sveto mašo za katoliške nosilce. Prihodnje leto nas čaka tridnevno srečanje generalnih duhovnih asistentov na Poljskem in spet postna in adventna spodbuda, poleg tega pa še priprava skavtskega programa na svetovnem dnevu mladih na Portugalskem in dežurstvo v katoliški kapeli na svetovnem skavtskem jamboreeju v Južni Koreji. Zraven pa je vključeno tudi spodbujanje in komunikacija z organizacijami, ki so nekoliko zaspale, in pa s tistimi, ki se pojavljajo kot katoliška združenja. Moje glavno delo je pomoč pri povezavah s škofovskimi konferencami in v Vatikanu, kjer je potrebno vzdrževati živ stik in posredovati pobude in sinodalne zamisli evropskim katoličanom po skavtsko.

„Pričakujem pomoč v našem Združenju, ki s tem imenovanjem dobiva potrditev, da smo kvalitetna in prepoznavna katoliška organizacija v Evropi in v svetu.“

„Pojdite po vsem svetu oznanjat evangelij vsemu stvarstvu...“ pravi Jezus. Nisem si znal predstavljati, da je lahko Jezus mislil tako

konkretno. Po potrditvi škofa Jurija sem postal duhovnik za Evropo in na nek način za skavte vsega sveta. ICCG smo pobudniki tudi medreligijskega dialoga v skavtskih organizacijah, ne zgolj za katoličane. Poslanstva ne sprejemam osebno ampak v imenu in s podporo ZSKSS. Tudi ti, ki to prebiraš, podpri delo katoliških skavtov, lahko tudi le z molitvijo. Katoličani smo v svetu manjšina in tako je tudi pri skavtih. Mnoga religiozno neopredeljena združenja prebirajo Laudato si in še več je tistih, ki javno povedo, da prav katoličani dajemo skavtstvu dušo, da smo sol, kvas in luč za ta svet.

Kadar te pokliče Gospod, bodi pripravljen, reci »tukaj sem« in pojdi. Saj veš, na poti nisi sam.

EVROPSKA SKAVTSKA KONFERENCA

ROTTERDAM 2022
17th European Guide and Scout Conference
17ème Conférence Européenne du Guidisme et du Scoutisme

Nizozemska 2022

Evropska skavtska konferenca (ESK), ki poteka vsake tri leta, se je letos odvila od 22. do 26. julija v Rotterdamu na Nizozemskem. V teh nekaj dneh so se zgodile kar tri konference, WAGGGS-ova, ki smo se je udeležili Skavti, WOSM-ova, ki so se je udeležili Taborniki, in skupna.

Piše: Korana Kovačević, Spretna veeverica
Fotografirajo: Korana Kovačević, Hana Lobnik
arhiv Scouting Nederland

Tako, kot Svet Združenja, je konferenca prostor za mreženje, izmenjavo idej in mnenj.

Predvsem pa sprejemanje pomembnih odločitev in strateških usmeritev za delovanje evropske skavtske regije v naslednjem obdobju. Konference so se udeležili trije predstavniki skavtov: poverjenica za zagovorništvo Hana Lobnik, načelnik Nejc Kurbus in programska vodja pisarne, Korana Kovačević. V sklopu konference potekajo tudi volitve v evropska odbora WAGGGS in WOSM.

Novoizvoljeni odbor skavtske organizacije WAGGGS sestavljajo predstavnice iz

Velike Britanije, Italije, Grčije, Nemčije, Švedske in Danske. Služenje v evropskem odboru je zaključila naša skavtinja Petra Stipanič Frlan. Hvala Petri za služenje evropskim skavtinjam in skavtom ter predstavljanje našega Združenja v mednarodni skavtski skupnosti.

Naslednja ESK bo potekla julija 2025 na Dunaju v Avstriji. In kje je potekala leta 2007? Tisti, ki ste rekli v Portorožu v Sloveniji, bravo!

• **Konferenčna statistika** •

- **475** udeležencev
- **61** narodnosti
- **40** prostovoljcev iz gostiteljske organizacije
- **36** delavnic in srečanj.

Na kavču

na begu pred nevarnostjo

Zdaj, ko so tabori mimo, lahko končno napiševa ta članek, saj se ne boš bal, kaj te bo ugriznilo v zadnjo plat med brezskrbnim sedenjem na travi ali skočilo nate v gozdu med nabiranjem dračja za večerni ogenj.

Pišeta: Žuža Bajželj, Marljiva veverica, in Črna Bajželj, Prikupna levinja
 Ilustrira: Emily Damstra, Fotografirata: Mikhail Nilov, Benjamin Raffetseder

Si predstavljaš, da kar 80 procentov živalske populacije predstavljajo žuželke? Na Zemlji živijo že 400 milijonov let, človek pa le 3 milijone let, za primerjavo. Vauu, torej so kobilice skakljale po našem planetu z dinozavri!

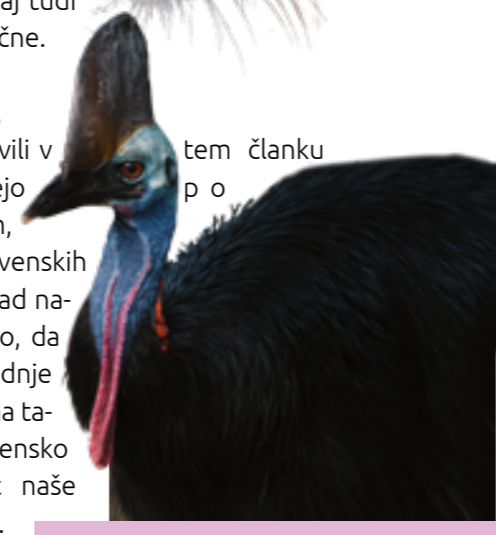
Če si v četi, je verjetno stalna praksa vsakega tabora lovljenje kobilic. Ampak te male živalice so kar hitre in poskočne ter jih je kar težko ujeti, kajne? Če bi bil **riba strelec**, bi kobilice lovil na prav poseben način. Zazrl bi se v daljavo nad vodno gladino. S svojimi velikimi očmi bi opazil kobilico, ki mirno čepi na veji, ne vedoč, da jo opazuješ. Ob pogledu nanjo ti kar zakruli v želodcu. A kaj, ko je slasten obrok kar 1 meter nad vodno gladino. Ti pa si riba! A nič zato, v kobilico pljuneš močan curek vode, ta izgubi ravnotežje in se ti kar sama servira na pladenj.

Tretja največja ptica na svetu, ki sliši na ime **kazuar**, ima na nogi smrtonosen krempelj, žal pa mu ta ne pomaga kaj dosti, saj je na seznamu ogroženih vrst. Skoči lahko kar 150cm v zrak. Ne želiš

pa se pomeriti z njim v šprintu, saj bi te vsekakor premagal, doseže lahko hitrost 50km na uro.

Volčiči, pozor, **bengalski tiger** Šir Kan se ti neopazno približuje skozi visoko travo zgodaj zjutraj ali pozno zvečer, medtem ko ves očaran opazuješ sonce. Pri hrani ni izbirčen, baše baše in si veliko nabaše, na obrok tudi do 40kg hrane. Njegovi možgani so po teži primerljivi šimpanzovim, obenem pa je njegovi kratkoročni spomin 30 krat boljši od našega. Pazi, ko se boš na taboru namakal v vodi, saj tudi on to prav rad počne.

Na srečo pa živali, ki sva jih predstavili v tem članku ne pohajkujejo naših gozdovih, plavajo v slovenskih vodah ali letajo nad našimi glavami. Tako, da lahko greš naslednje leto brez strahu na tabor sedet na slovensko travo in nabirat naše avtohtono dračje.

10 Gomoljeva bunka z bunko, tabor MŠŽD, Ježica, vseslovenski tabor, **foto: Marko Rus**

11 Gradnja strug za Savo Bohinjko in Savo Dolinko, 30-letnica, Ribno pri Bledu, Kranj 1

foto: Luka Kostanjevec

12 Imamo dovolj razlogov za žur!, skupni tabor novomeških skavtov, Čadraže, Novo mesto 1

foto: Klara Merše

13 Bejzbol prilagojen za vročinski val, skupni tabor, Zastava, Črnomelj 1 **foto: Tina Stariha**

14 Blata do kolena, skupni poletni tabor, Lovranovo, Loška dolina 1 **foto: Ema Avsec**

15 Hierarhija voditeljev čete, kao, tabor IV, Pristavica, Novo mesto 1 **foto: Klara Merše**

16 Izpod brez v elementu, stegov tabor, Zastava, Črnomelj 1 **foto: Tina Stariha**

17 Premagali smo temo!, skupni tabor, Zastava, Črnomelj 1 **foto: Tina Stariha**

18 Kdoj niu tapru Mamuti!, 30 letnica mamutovega stega, Kamnik 1 **foto: Blaž Komac**

19 Nevarna podaja roverčka, skupni tabor, Bistriški jarek, Koroška 2 **foto: Nika Perovnik**

20 Skupej je lažje, tabor PP, Smrekovec, Brezovica 1 **foto: Marko Rus**

21 Končno spet skupaj ob ognju, tabor IV, Pristavica, Novo mesto 1 **foto: Klara Merše**

22 Obisk Cezarja in njegove vojske, skupni tabor, Bistriški Jarek, Koroška 2 **foto: Nika Perovnik**

23 Pot preživetja, skupni tabor NM Reka ni prepreka, Mihovica, NM 1 in NM2, **foto: Luka Gorenčič**

10

11

12

13

14

15

16

17

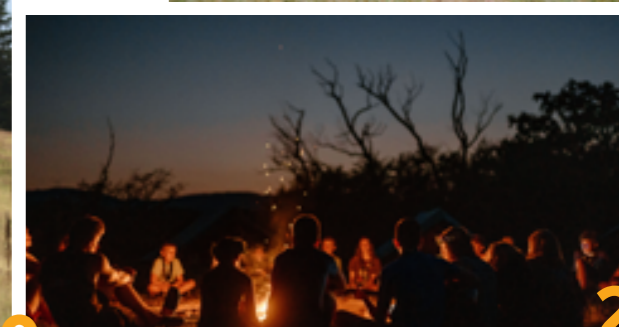
18

19

20

21

22

23

Skavti

skavti

Skavtinje.in.Skavti

skavti_slovenija

Skavti ZSKSS

KVAJDEJ 22 | K

Skavti

